

Πώς να

Η τελευταία
αναθεωρημένη
έκδοση

απολαμβάνεις
τη ζωή και
τη δουλειά σου

Επιλογές από τα bestseller
ΠΩΣ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ
ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ και
ΠΩΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙΣ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΕΙΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙΣ ΝΑ ΖΕΙΣ

DALE
CARNEGIE

Περιεχόμενα

Σημείωμα για την ελληνική έκδοση	9
Πρόλογος.....	11

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Επτά δρόμοι προς τη γαλήνη και την ευτυχία

1	Ανακάλυψε τον εαυτό σου για να είσαι ο εαυτός σου: Να θυμάσαι ότι πάνω στη Γη δεν υπάρχει άλλος σαν εσένα	15
2	Τέσσερις καλές εργασιακές συνήθειες που θα βοηθήσουν να προλάβεις την κούραση και τις ανησυχίες	25
3	Τι σε κουράζει –και πώς να το αντιμετωπίσεις	33
4	Πώς θα ξεφορτωθείς την ανία που προκαλεί την κούραση, τις σκοτούρες, και την αγανάκτηση	39
5	Θα άλλαζες όλα όσα έχεις με ένα εκατομμύριο δολάρια;.....	51
6	Να θυμάσαι ότι το ψόφιο σκυλί δεν το κλοτσάει κανένας.....	61
7	Τι να κάνεις για να μη σε αγγίζει η κακόπιστη κριτική	67

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Βασικές τεχνικές χειρισμού των ανθρώπων

- 8** «Αν θέλεις να πεις γάλα, μην κλοτσάς την καρδάρα» 75
- 9** Το μεγάλο μυστικό της συναλλαγής με τους ανθρώπους 95
- 10** «Όποιος μπορεί να το καταφέρει αυτό, έχει μαζί του όλο τον κόσμο. Όποιος δεν μπορεί, πορεύεται δρόμο μοναχικό»..... 113
- 11** Κάνε αυτό και θα σε καλοδέχονται παντού 137
- 12** Πώς να κάνεις τους ανθρώπους να σε συμπαθούν αμέσως ... 155

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Πώς να συμφωνούν οι άλλοι με τις απόψεις σου

- 13** Ένας σίγουρος τρόπος να κάνεις εχθρούς –και πώς να τον αποφύγεις 173
- 14** Η λεωφόρος της λογικής 189
- 15** Το μυστικό του Σωκράτη 201
- 16** Πώς να κερδίζεις τη συνεργασία των άλλων 209
- 17** Μια έκκληση που αρέσει σε όλους 217

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Πώς να αλλάζεις τους ανθρώπους
χωρίς να προσβάλλεις ή
να προκαλείς δυσaréσκεies

18	Πώς να κάνεις κριτική χωρίς να σε αντιπαθήσουν.....	227
19	Να μιλάς πρώτα για τα δικά σου λάθη.....	233
20	Σε κανένα δεν αρέσει να τον διατάζουν.....	239
21	Άφησε τον άλλον να σώσει το γόητρό του	243
	Με δυο λόγια	249
	Πρόσωπα	251
	Ευρετήριο	269

**Ανακάλυψε τον εαυτό σου
για να είσαι ο εαυτός σου:
Να θυμάσαι ότι πάνω στη Γη
δεν υπάρχει άλλος σαν εσένα**

Έχω μια επιστολή από την κ. Έντιθ Όλρεντ, από το Μάουντ Έιρι της Βόρειας Καρολίνας:

«Όταν ήμουν παιδί, ήμουν υπερβολικά ευαίσθητη και ντροπαλή» γράφει στο γράμμα της. «Ήμουν πάντα υπέρβαρη και τα μάγουλά μου με έδειχναν ακόμη παχύτερη από ό,τι ήμουν. Η μάνα μου ήταν της παλιάς σχολής και θεωρούσε ανοησία να φτιάχνεις όμορφα ρούχα. Έλεγε πάντα ότι “τα φαρδιά κρατάνε, τα στενά χαλάνε,” και με έντυνε αναλόγως. Ποτέ μου δεν πήγα σε παιδικό πάρτι, ποτέ μου δεν διασκεδάσα και, όταν πήγα στο σχολείο, ποτέ δεν πήγα με τα άλλα παιδιά σε εξωσχολικές δραστηριότητες, ούτε καν στις αθλητικές. Ήμουν παθολογικά ντροπαλή. Αισθανόμουν “αλλιώςτικη” από όλους τους άλλους και εντελώς ανεπιθύμητη.

Όταν μεγάλωσα, παντρεύτηκα έναν άντρα που ήταν πολλά χρόνια μεγαλύτερος από μένα. Αλλά και πάλι, δεν άλλαξα. Η οικογένεια του άντρα μου ήταν άνθρωποι με αυτοκυριαρχία και αυτοπεποίθηση. Ήταν όλα όσα θα μπορούσα να είμαι αλλά απλώς δεν ήμουν. Προσπάθησα όσο μπορούσα περισ-

σότερο να είμαι σαν αυτούς, αλλά δεν τα κατάφερα. Κάθε προσπάθεια που έκαναν να με κάνουν πιο εξωστρεφή με έσπρωχνε ακόμη πιο μέσα στο καβούκι μου. Αρχισα να γίνομαι νευρική και ευερέθιστη. Απέφευγα όλους τους φίλους. Η κατάσταση χειροτέρεψε σε σημείο ώστε να με τρομάζει ακόμη και ο ήχος του κουδουνιού της εξώπορτας! Ήμουν μια αποτυχία. Εγώ το γνώριζα· φοβόμουν ότι θα το ανακάλυπτε και ο σύζυγός μου. Έτσι λοιπόν, κάθε που βρισκόμαστε σε δημόσιο χώρο, προσπαθούσα να φαίνομαι χαρούμενη –και ξεπερνούσα τα όρια. Είχα συνείδηση ότι το είχα παρακάνει· έτσι, ήμουν δυστυχισμένη επί πολλές μέρες μετά. Τελικά έφτασα σε τέτοιο βαθμό δυστυχίας που δεν έβλεπα το λόγο να παρατείνεται η ύπαρξή μου. Αρχισα να σκέφτομαι την αυτοκτονία».

Τι συνέβη και άλλαξε τη ζωή αυτής της δυστυχισμένης γυναίκας;
Μια τυχαία παρατήρηση!

«Μια τυχαία παρατήρηση» συνεχίζει η κ. Όλρεντ, «μεταμόρφωσε όλη μου τη ζωή. Μια μέρα, η πεθερά μου έλεγε πώς είχε μεγαλώσει τα παιδιά της και είπε πως “ό,τι και αν συνέβαινε, επέμενα πάντοτε να είναι ο εαυτός τους...” “Να είναι ο εαυτός τους...” – αυτή η παρατήρηση τα κατάφερε! Αστραπιαία συνειδητοποίησα ότι όλη μου η δυστυχία ήταν συνέπεια της προσπάθειάς μου να ταιριάζω σε ένα μοντέλο με το οποίο δεν συμφωνούσα.

Άλλαξα μονομιás! Αρχισα να είμαι ο εαυτός μου. Προσπάθησα να μελετήσω την προσωπικότητά μου. Προσπάθησα να ανακαλύψω τι ήμουν. Μελέτησα τα δυνατά μου σημεία. Έμαθα όσο μπορούσα περισσότερα για χρώματα και για στυλ και άρχισα να ντύνομαι με τον τρόπο που θεωρούσα ταιριαστό για εμένα. Προσπάθησα να κάνω φίλιες. Μπήκα σε κάποια

οργάνωση –σε μια μικρή, αρχικά– και κοκάλωσα από το φόβο μου όταν μου ανέθεσαν κάποια ευθύνη. Κάθε φορά που μιλούσα όμως, το κουράγιο μου αυξανόταν όλο και περισσότερο. Χρειάστηκε αρκετός χρόνος, αλλά η ευτυχία μου σήμερα είναι περισσότερη από ό,τι είχα φανταστεί ποτέ μου. Στην ανατροφή των παιδιών μου, φρόντιζα να τα διδάσκω πάντα το μάθημα που είχα πάρει από αυτήν την τόσο πικρή εμπειρία μου: “Ό,τι και αν συμβεί, να είσαι πάντοτε ο εαυτός σου!”».

Αυτό το πρόβλημα, να είσαι πρόθυμος να είσαι ο εαυτός σου, είναι «αρχαίο σαν την ιστορία» λέει ο δρ. Τζέιμς Γκόρντον Γκίλκι,^[1] «και είναι παρόν όπου υπάρχει ανθρώπινη ζωή». Αυτό το πρόβλημα της απροθυμίας να είσαι ο εαυτός σου αποτελεί την κρυφή αιτία πολλών νευρώσεων και ψυχώσεων και συμπλεγμάτων. Ο Άντζελο Πάτρι,^[2] που έγραψε δεκατρία βιβλία και χιλιάδες άρθρα σχετικά με το θέμα της εκπαίδευσης των παιδιών, λέει: «Κανένας δεν είναι τόσο δυστυχημένος όπως αυτός που προσπαθεί να είναι κάποιος άλλος και κάτι άλλο από αυτό που είναι σωματικά και πνευματικά».

Αυτή η επιθυμία να είσαι κάτι που δεν είσαι κάνει ιδιαίτερη θραύση στο Χόλιγουντ. Ο Σαμ Γουντ,^[3] ένας από τους γνωστότερους σκηνοθέτες του Χόλιγουντ, είπε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχει με τους φιλόδοξους νέους ηθοποιούς είναι ακριβώς αυτό: να τους κάνει να είναι ο εαυτός τους. Όλοι τους θέλουν να είναι μια Λάνα Τάρνερ^[4] και ένας Κλαρκ Γκέιμπλ^[5] β' διαλογής. «Το κοινό την ξέρει ήδη αυτή τη γεύση» τους λέει διαρκώς ο Σαμ Γουντ, «τώρα θέλει κάτι άλλο».

Πριν φτάσει να σκηνοθετήσει ταινίες όπως το *Καλή αντάμωση Μίστερ Τσιπς* και το *Για ποιον χτυπά η καμπάνα*¹, ο Σαμ Γουντ ασχολήθηκε πολλά χρόνια με τα κτηματομεσιτικά και, ειδικότερα, με την εκπαίδευση της προσωπικότητας των πωλητών. Δηλώνει ότι και στον

¹ Όσκαρ β' γυναικείου ρόλου για την *Κατίνα Παξινού* (1943)

κόσμο του κινηματογράφου εφαρμόζονται οι ίδιες αρχές που ισχύουν στον κόσμο των επιχειρήσεων. Δεν μπορείς να καταφέρεις τίποτε πιθανίζοντας. Δεν μπορείς να είσαι παπαγάλος. «Η πείρα με δίδαξε» λέει ο Σαμ Γουντ, «ότι είναι καλύτερο να ξεφορτώνεσαι όσο γίνεται πιο γρήγορα τους ανθρώπους που υποκρίνονται κάτι που δεν είναι».

Ρώτησα τον Πολ Μπόιντον, που ήταν τότε διευθυντής προσωπικού σε μια μεγάλη πετρελαϊκή εταιρεία, ποιο είναι το μεγαλύτερο λάθος που κάνουν οι άνθρωποι όταν ζητάνε δουλειά. Θα έπρεπε να το γνωρίζει, αφού έχει πάρει συνεντεύξεις από τουλάχιστον εξήντα χιλιάδες ανθρώπους που έψαχναν δουλειά και έχει γράψει ένα βιβλίο με τίτλο *6 Ways To Get A Job* (Εξι τρόποι να βρείτε δουλειά). Μου απάντησε: «Το μεγαλύτερο λάθος που κάνουν οι άνθρωποι που ζητούν δουλειά είναι όταν δεν είναι ο εαυτός τους. Αντί να έρχονται χωρίς προσωπείο και να είναι απολύτως ειλικρινείς, προσπαθούν συχνά να σου δώσουν τις απαντήσεις που νομίζουν ότι θέλεις». Αυτό δεν πιάνει όμως επειδή κανένας δεν θέλει πλαστογραφίες. Κανένας δεν θέλει κάλπικα νομίσματα.

Κάποια κόρη ενός εισπράκτορα στα τραμ αναγκάστηκε να πάρει αυτό το μάθημα με το δύσκολο τρόπο. Εκείνη ήθελε να γίνει τραγουδίστρια. Το πρόσωπό της, όμως, ήταν καταστροφή. Είχε μεγάλο στόμα και πεταχτά δόντια. Την πρώτη φορά που τραγούδησε μπροστά σε κοινό –σε ένα νυχτερινό κλαμπ του Νιού Τζέρσεϊ– προσπάθησε να κατεβάσει το πάνω χέιλι της για να σκεπάσει τα δόντια της. Προσπάθησε να παίξει τη γόησσα. Το αποτέλεσμα; Γελοιοποιήθηκε. Πήγαινε κατευθείαν για αποτυχία.

Σε εκείνο το κλαμπ έτυχε όμως να βρίσκεται κάποιος που άκουσε αυτή την κοπέλα να τραγουδάει και πίστεψε στο ταλέντο της. «Παρακολουθώ την παράστασή σου και ξέρω τι προσπαθείς να κρύψεις. Ντρέπεσαι για τα δόντια σου!». Η κοπέλα καταντράπηκε, αλλά ο άντρας συνέχισε: «Και τι έγινε; Είναι έγκλημα να έχεις πεταχτά δόντια; Μην προσπαθείς να τα κρύψεις! Άνοιξε το στόμα σου και το κοινό θα σε λατρεύει μόλις δουν ότι δεν ντρέπεσαι. Άλλωστε» της είπε με διο-

ρατικότητα, «με αυτά τα δόντια που προσπαθείς να κρύψεις μπορεί να κάνεις περιουσία!».

Η Καζ Ντέιλι[□] άκουσε τη συμβουλή του και ξέχασε τα δόντια της. Από τότε σκεπτόταν μόνο το ακροατήριό της. Άνοιγε κανονικά το στόμα της και τραγουδούσε με τέτοιο κέφι και απόλαυση, που έγινε μεγάλο αστέρι στον κινηματογράφο και στο ραδιόφωνο. Άλλοι κωμικοί άρχισαν να προσπαθούν να αντιγράψουν *εκείνην*!

Όταν ο διάσημος Γουίλιαμ Τζέιμς[□] δήλωσε ότι ο μέσος άνθρωπος αναπτύσσει μόνο το δέκα τοις εκατό από τις πνευματικές του δυνατότητες αναφερόταν στους ανθρώπους που δεν καταφέρνουν ποτέ να βρουν τον εαυτό τους. «Σε σύγκριση με αυτό που θα έπρεπε να είμαστε» έγραψε, «είμαστε μισοκοιμισμένοι. Χρησιμοποιούμε ένα μικρό μόνο μέρος από τους φυσικούς και τους πνευματικούς μας πόρους. Για να διατυπώσουμε αυτό το θέμα γενικότερα, τα ανθρώπινα όντα ζουν πολύ μακριά από τα όρια των δυνατοτήτων τους. Διαθέτουν διαφόρων ειδών δυνάμεις που συνήθως δεν καταφέρνουν να τις χρησιμοποιήσουν».

Κι εσύ κι εγώ έχουμε τέτοιες ικανότητες· γι' αυτό ας μη χάνουμε δευτερόλεπτο σε στενοχώριες επειδή δεν είμαστε σαν τους άλλους ανθρώπους. Εσύ είσαι κάτι το νέο σε αυτόν τον κόσμο. Ποτέ ξανά, από τις αρχές του χρόνου, δεν υπήρξε άλλος άνθρωπος ακριβώς σαν εσένα –και ποτέ ξανά, σε όλους τους αιώνες που θα έρθουν, δεν θα υπάρξει κανένας άλλος ακριβώς σαν εσένα. Η επιστήμη της γενετικής μάς λέει ότι, σε μεγάλο βαθμό, είσαι το αποτέλεσμα είκοσι τεσσάρων χρωμοσωμάτων που είναι η συμβολή του πατέρα σου και είκοσι τεσσάρων χρωμοσωμάτων που είναι η συμβολή της μητέρας σου. Αυτά τα σαράντα οχτώ χρωμοσώματα καθορίζουν το τι κληρονομείς. Σε κάθε χρωμόσωμα μπορεί να υπάρχουν, λέει ο Άμραμ Σένφελντ,[□] «από λίγα μέχρι εκατοντάδες γονίδια –και ακόμη και ένα γονίδιο έχει τη δυνατότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, να αλλάξει ολόκληρη τη ζωή ενός ανθρώπου». Είμαστε πραγματικά ένα θαυμαστό και φοβερό δημιούργημα!

Ακόμη και ύστερα από τη συνάντηση και το ζευγάρωμα της μητέρας και του πατέρα σου, υπάρχει μόνο ένα ενδεχόμενο στα 300.000 δισεκατομμύρια ότι θα γεννηθεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος που είσαι εσύ! Με άλλα λόγια, ακόμη και αν είχες 300.000 δισεκατομμύρια αδελφούς και αδελφές, θα μπορούσατε όλοι σας να είσατε διαφορετικοί. Τα φαντάζομαι όλα αυτά; Όχι. Πρόκειται για επιστημονικό γεγονός. Αν θέλεις να διαβάσεις περισσότερα γι' αυτό το θέμα, αναζήτησε το βιβλίο *You and Heredity*² (Εσύ και η κληρονομικότητα) του Άμραμ Σένφελντ.

Μπορώ να αναφέρομαι με πειστικότητα στο θέμα του να είσαι ο εαυτός σου επειδή το νιώθω βαθιά μέσα μου. Γνωρίζω για ποιο πράγμα μιλάω. Το γνωρίζω από πικρές και ακριβοπληρωμένες εμπειρίες. Για να εξηγηθώ: Όταν ήρθα πρώτη φορά στη Νέα Υόρκη από τα καλαμποκοχώραφα του Μισούρι, γράφτηκα στην Αμερικανική Ακαδημία Δραματικών Τεχνών. Ήθελα να γίνω ηθοποιός. Είχα εκείνη την καταπληκτική ιδέα για να φτάσω γρήγορα στην επιτυχία, μια ιδέα τόσο απλή και τόσο αλάνθαστη που δεν μπορούσα να καταλάβω πώς δεν την είχαν ανακαλύψει τόσες χιλιάδες φιλόδοξοι άνθρωποι νωρίτερα. Η ιδέα μου ήταν η εξής: Θα μελετούσα πώς πετύχαιναν τις κινήσεις τους οι κορυφαίοι ηθοποιοί της εποχής —ο Τζον Ντρου, ο Γουόλτερ Χάμπντεν, και ο Ότις Σκίներ. Μετά θα αντέγραφα τα καλύτερα σημεία του καθενός από αυτούς και θα γινόμουν ο λαμπερός, θριαμβευτικός συνδυασμός των τριών τους. Τι ανοησία! Τι παραλογισμός! Χρειάστηκε να περάσουν χρόνια απομίμησης άλλων ανθρώπων μέχρι να μπει στο χοντροκέφαλό μου από το Μισούρι ότι πρέπει να είμαι ο εαυτός μου και είναι αδύνατο να είμαι οποιοσδήποτε άλλος.

Εκείνη η θλιβερή εμπειρία μου θα έπρεπε να μου έχει δώσει ένα καταλυτικό μάθημα. Δεν το έλαβα. Δεν το κατάλαβα. Ήμουν πολύ

² Το βιβλίο *You and Heredity* εκδόθηκε το 1939 και συνέβαλε σημαντικά στην εκλαΐκευση των θεμάτων κληρονομικότητας σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία της εποχής.

χαζός. Χρειάστηκε να το ξαναμάθω από την αρχή. Μετά από κάποια χρόνια, αποφάσισα να γράψω το καλύτερο βιβλίο που είχε γραφτεί ποτέ ως τότε για το δημόσιο λόγο των επιχειρηματιών. Και για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου είχα την ίδια ανόητη ιδέα που είχα παλιότερα για την ηθοποιία: Θα δανειζόμουν τις ιδέες από πολλούς άλλους συγγραφείς και θα τις έβαζα όλες σε ένα βιβλίο –το βιβλίο που θα περιείχε τα πάντα. Μάζεψα λοιπόν δεκάδες βιβλία για το δημόσιο λόγο και χαράμισα ένα χρόνο να ενσωματώνω τις ιδέες τους στο χειρόγραφό μου. Τελικά βέβαια, κατάλαβα για άλλη μία φορά πόσο ανόητος ήμουν. Αυτή η σαλάτα από ιδέες άλλων ανθρώπων που είχα συνθέσει ήταν τόσο τεχνητή και τόσο ανιαρή, που κανένας επιχειρηματίας δεν θα έκανε τον κόπο να την μελετήσει. Πέταξα λοιπόν ενός χρόνου δουλειά στα σκουπίδια και άρχισα ξανά από την αρχή. Αυτή τη φορά είπα μέσα μου: «Πρέπει να είσαι ο Ντέηλ Κάρνεγκι, με όλα σου τα λάθη και τα όρια των δυνατοτήτων σου. Είναι αδύνατο να είσαι οποιοσδήποτε άλλος». Σταμάτησα λοιπόν να προσπαθώ να είμαι ένας συνδυασμός άλλων ανθρώπων, σήκωσα τα μανίκια μου, και έκανα αυτό που θα έπρεπε να κάνω εξαρχής: Έγραψα ένα εγχειρίδιο για το δημόσιο λόγο από τις δικές μου εμπειρίες, τις δικές μου παρατηρήσεις, και τις δικές μου πεποιθήσεις ως ομιλητής και δάσκαλος της ρητορικής. Έμαθα –ελπίζω για όλη μου τη ζωή– το μάθημα που έμαθε και ο σερ Γουόλτερ Ρέιλι. (Δεν αναφέρομαι στον σερ Γουόλτερ που έριξε την κάπα του στη λάσπη για να περάσει η βασιλίσσα. Αναφέρομαι στον σερ Γουόλτερ Ρέιλι που ήταν καθηγητής αγγλικής λογοτεχνίας στην Οξφόρδη το 1904.) «Δεν μπορώ να γράψω ένα βιβλίο αντίστοιχο του Σαίξπηρ» είπε, «αλλά μπορώ να γράψω ένα βιβλίο δικό μου».

Να είσαι ο εαυτός σου. Να ακολουθείς τη σοφή συμβουλή που έδωσε ο Έρβινγκ Μπερλίν^[1] στον Τζορτζ Γκέρσουϊν.^[2] Όταν γνωρίστηκαν ο Μπερλίν και ο Γκέρσουϊν, ο Μπερλίν ήταν διάσημος και ο Γκέρσουϊν ένας νεαρός συνθέτης που αγωνιζόταν δουλεύοντας για

τριάντα πέντε δολάρια την εβδομάδα στην Τιν Παν Άλεϊ.³ Ο Μπερλίν, που είχε εντυπωσιαστεί από τις ικανότητες του Γκέρσουϊν, του πρότεινε να δουλέψει γραμματέας του σε μουσικά θέματα με σχεδόν τριπλάσιο μισθό από ό,τι έπαιρνε τότε. «Αλλά να μη δεχτείς τη δουλειά» τον συμβούλεψε ο Μπερλίν. «Αν δεχτείς, θα γίνεις ένας Μπερλίν δεύτερης διαλογής. Αν επιμένεις όμως να είσαι ο εαυτός σου, κάποια ημέρα θα γίνεις ένας Γκέρσουϊν πρώτης ποιότητας».

Ο Γκέρσουϊν άκουσε με προσοχή αυτή την προειδοποίηση και σιγά-σιγά μεταμορφώθηκε σε έναν από τους σημαντικότερους Αμερικανούς συνθέτες της γενιάς του.

Ο Τσάρλι Τσάπλιν, ο Γουίλ Ρότζερς,[□] η Μαίρη Μάργκαρετ ΜακΜπράιντ,[□] ο Τζιν Ότρι[□] και εκατομμύρια άλλοι αναγκάστηκαν να μάθουν το μάθημα που προσπαθώ να κάνω κατανοητό σε αυτό το κεφάλαιο. Αναγκάστηκαν να το μάθουν με το δύσκολο τρόπο –όπως το έμαθα και εγώ.

Όταν άρχισε να παίζει σε ταινίες ο Τσάρλι Τσάπλιν, ο σκηνοθέτης των ταινιών του επέμενε να μιμείται ο Τσάπλιν έναν δημοφιλή Γερμανό κωμικό της εποχής. Ο Τσάρλι Τσάπλιν δεν κατάφερε τίποτα μέχρι που άρχισε να υποδύεται τον εαυτό του. Μια παρόμοια εμπειρία έζησε και ο Μπομπ Χόουπ:[□] Είχε περάσει χρόνια σε μουσικοχορευτικές παραστάσεις χωρίς να προοδεύει, μέχρι που άρχισε να κάνει καλαμπούρια και βρήκε τον εαυτό του. Ο Γουίλ Ρότζερς απλώς έριχνε ένα λάσο επί χρόνια σε διάφορα βαριετέ χωρίς να λέει λέξη. Δεν είχε καμία εξέλιξη μέχρι που ανακάλυψε το μοναδικό χιουμοριστικό χάρισμά του και άρχισε να σχολιάζει το ριζισμό του λάσου.

Όταν βγήκε η Μαίρη Μάργκαρετ ΜακΜπράιντ πρώτη φορά στον αέρα, δοκίμασε να κάνει την Ιρλανδέζα κωμικό και απέτυχε. Όταν δοκίμασε να είναι ακριβώς αυτό που ήταν –μια απλή χωριατοπούλα

³ Τιν Παν Άλεϊ (*Tin Pan Alley*) είναι μια περιοχή του Μανχάταν που ήταν σημαντικό κέντρο της αμερικανικής μουσικής σκηνής από τα τέλη του 19ου μέχρι τα μέσα του 20ού.

από το Μισούρι— έγινε μια από τις δημοφιλέστερες σταρ της ραδιοφωνίας στη Νέα Υόρκη.

Όσο ο Τζιν Ότρι προσπαθούσε να ξεφορτωθεί την τεξανή προφορά του και ντυνόταν σαν πρωτευουσιάνος και παρίστανε το Νεοϋορκέζο, ο κόσμος απλώς τον κορόιδευε πίσω από την πλάτη του. Όταν άρχισε όμως να εμφανίζεται με το μπάντζο του και να τραγουδάει καουμπόικες μπαλάντες, ο Τζιν Ότρι ξεκίνησε μια καριέρα που τον έκανε το δημοφιλέστερο καουμπόη στον κόσμο, στον κινηματογράφο και στο ραδιόφωνο.

Είσαι κάτι νέο στον κόσμο αυτό. Να χαίρεσαι γι' αυτό. Αξιοποίησε όσο μπορείς καλύτερα αυτά που σου έδωσε η φύση. Σε τελευταία ανάλυση, κάθε καλή τέχνη είναι αυτοβιογραφική. Μπορείς να τραγουδήσεις μόνο αυτό που είσαι. Μπορείς να ζωγραφίσεις μόνο αυτό που είσαι. Πρέπει να είσαι αυτό που σε έκαναν οι εμπειρίες σου, το περιβάλλον σου, και η κληρονομικότητά σου. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να καλλιεργήσεις τον δικό σου κήπο. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να παίξεις το δικό σου μουσικό όργανο στην ορχήστρα της ζωής.

Όπως είπε ο Έμερσον^[1] στο δοκίμιό του περί αυτοπεποίθησης: «Στην εκπαίδευση κάθε ανθρώπου έρχεται μια στιγμή όπου καταλήγει στην πεποίθηση ότι ο φθόνος είναι άγνοια, ότι η μίμηση είναι αυτοκτονία, ότι το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να αποδεχτεί το ριζικό του, ότι ενώ το απέραντο σύμπαν είναι γεμάτο καλοσύνη, δεν πρόκειται να δει στις χούφτες του ούτε ένα θρεπτικό σπυρί σιτάρι χωρίς να δουλέψει το κομμάτι της γης που του δόθηκε να οργώνει. Η δύναμη που έχει εγκατασταθεί μέσα του είναι καινούργια από τη φύση της και κανένας εκτός από εκείνον δεν γνωρίζει τι είναι αυτό που μπορεί να κάνει, αλλά ούτε και εκείνος το γνωρίζει προτού το δοκιμάσει».

Έτσι το διατύπωσε ο Έμερσον. Αλλά να και με ποιον τρόπο το είπε ένας ποιητής, ο Ντάγκλας Μάλοκ:^[2]

**ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΙΣ ΚΡΥΜΜΕΝΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΣΟΥ.
ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ ΣΟΥ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ,
ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ!**

Ακόμη και αν λατρεύεις τη δουλειά σου, θα υπάρχουν πιθανότατα ημέρες όπου σχεδόν τίποτε δεν θα πηγαίνει σωστά. Ο Ντέηλ Κάρνεγκι, συγγραφέας των bestseller *Πώς να κερδίζεις φίλους και να επηρεάζεις τους ανθρώπους* και *Πώς να σταματήσεις να ανησυχείς και να αρχίσεις να ζεις*, δείχνει πώς να κάνεις την κάθε σου ημέρα πιο συναρπαστική και αποδοτική –πώς να κάνεις περισσότερα και να το απολαμβάνεις καθώς θα τα καταφέρνεις. Οι συμβουλές του Ντέηλ Κάρνεγκι, δοκιμασμένες στο χρόνο, θα σε βοηθήσουν:

- Να κάνεις τους άλλους να αισθάνονται σημαντικοί –και να το κάνεις με ειλικρίνεια
- Να αποφεύγεις τις άχρηστες εντάσεις και να φυλάς την ενεργητικότητά σου για σημαντικά θέματα
- Να κάνεις τους ανθρώπους να λένε «Ναι!» *αμέσως*
- Να μετατρέπεις εργασίες ρουτίνας σε προκλητικές ευκαιρίες
- Να ανακαλύπτεις έναν αλάνθαστο τρόπο να κάνεις εχθρούς –και πώς να τον αποφεύγεις
- Να χαμογελάς όταν σου ασκούν κριτική –αφού έχεις κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσες!

Το βιβλίο **ΠΩΣ ΝΑ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΟΥ** θα σε βοηθήσει να αποκτήσεις μια νέα προσέγγιση για τη ζωή και τους ανθρώπους, και να ανακαλύπτεις ταλέντα που δεν είχες υποψιαστεί ότι έχεις. Ο Ντέηλ Κάρνεγκι μπορεί να σε βοηθήσει να παίρνεις πάντα από τον εαυτό σου το καλύτερο δυνατό. Αρχισε να καλλιεργείς τις εσωτερικές σου δυνάμεις και ικανότητες –και να εμπλουτίζεις τη ζωή σου από ΣΗΜΕΡΑ!

Επισκεφθείτε μας στο Internet:
www.klidarithmos.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Διοικητικό 4, Στάθμος Λαρίσης, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ: 210-5237536

ISBN 978-960-461-283-3

9 789604 612833